

Tal med din hund

En artikel om kommunikation og træning af jagthunde

*Tekst: Niels Egelund Faddersbøll
Foto: Torben Møller-Nielsen*

Der er langt fra den jæger, som bander og råber af sin hund igennem hele jagtdagen, til jægeren med den veltrænede hund, som fører sin hund mere lydløst, og hvor hunden jager for sin ejer i stedet for at jage for sig selv. Alle ved, hvordan man opnår det første med den ulydige hund, men hvad med den anden, og efter min mening, bedre hund, som man i øvrigt ofte skyder mere vildt for?

Misforståelse

Mange nye hundeejere har en ambition om at få en veltrænnet jagthund, og mange har også været på jagt med trænede hunde, som de ser som et forbillede.

Det er jo prisværdigt og forståeligt, ligesom den nye jæger, der har set velskydende jægere på jagt og har dem som forbillede.

For der er vel ikke noget højere mål som jæger end at skyde godt og have en veltrænnet jagthund.

Ønsket om at få en veltrænnet hund er så stort, så de nye hundeejere tænker, at de må sige så lidt som muligt og

så diskret som muligt, for det har de set, at dem med de veltrænede hunde gør.

I forhold til nye hundeejere, som skal træne deres nye hund, møder jeg ofte folk, som har så lidt udtryk i deres måde at arbejde med hunden, både i forhold til stemmeføring, timing og kropssprog, at hunden simpelthen ikke forstår noget som helst.

Hunden kan simpelthen ikke mærke sin ejer.

Det duer jo ikke.

Det er jo ikke en færdigtrænet hund, men en hvalp under oplæring, og det vigtigste her er, at hunden 100 % forstår kommandoer og ikke mindst ris og ros.

Det ligger lidt i mange moderne mennesker, at kommunikation ikke kræver store udsving i stemme og tonefald og heller ikke det store kropssprog.

Men skal man arbejde med dyr, og herunder træne hunde, så må man arbejde med de virkemidler, som hunden forstår, og den forstår ikke ord og lange forklaringer, men derimod enkelhed og tonefald/kropssprog. Her er ikke andet at gøre end at arbejde med hundeejeren, og skabe, eller genskabe, den form for kommunikation, som hunden forstår.

Det betyder, at hundeejeren skal træne sin hund så enkelt som muligt, bruge enkle og få kommandoer, have en forståelse og selvsikkerhed, der gør hunden tryk, og ikke mindst bruge stemme og kropssprog, som får den til at lystre, og sidst, men ikke mindst, være konsekvent og undgå at udvikle fejl og konflikter under træningen.

Det er vel nemt at lære

Der mener jeg, men virkeligheden er noget helt andet.

Jeg, og sikkert andre, møder hvert år jægere, som er meget kede af, at de ikke har fået den trænede hund at gå på jagt med, som de havde ønsket sig.

Er det så fordi, de ikke har fået nogen rådgivning?

Nej, desværre må jeg sige.

Langt de fleste har derimod gået på både det ene og det andet træningskursus uden et ordentligt resultat.

Jeg har selvfølgelig prøvet at finde årsagen hertil.

En af grundene er, at mange uddanner sig til hundetrænere, fordi det interesserer dem, men derfor er det jo ikke sikkert, at de har det talent og håndlag, der skal til for at træne jagthunde.

Rigtig mange, der har svært ved at træne deres egen jagthund, vælger at tage en træneruddannelse og håber på den måde at blive bedre til at træne deres egen hund.

Samtidig bliver der på mange træningspladser arbejdet med det, som jeg populært kalder "mekanisk træning".

Det vil sige, at kursisterne lærer alle kommandoerne og øvelserne, MEN der er ingen, der lærer dem kunsten at træne hund.

Og netop derfor ender mange med en jagthund, som har gennemført det ene træningsmodul efter det andet, men den er bare ikke trænet, så den fungerer på jagt.

At stå i vejen for sin egen udvikling

Når man underviser både nye og gamle hundeejere, så er det mærkeligt at opleve, at nogle elever/kursister ikke har evnen til at være åbne og både modtage og forstå den instruktion, der kunne gøre dem til en bedre hundetræner.

Og det på trods af at de har haft flere hunde, som de ikke er lykkedes med at træne ordentligt.

Jeg har selv undervist, siden jeg fik min første instruktør uddannelse i 1975, og jeg mærker med det samme den holdning hos en elev/kursist.

Der er en sammenhæng i, hvor gamle eleverne er, og også om det er en mand eller en kvinde.

Den jæger, som har haft mange jagthunde i sit liv (uden at lykkes med nogen af dem), er generelt overbevist om, at med så mange hunde som han eller hun har haft, så kan vedkommende ikke lære noget nyt.

Derudover er der lidt flere mænd end kvinder, der har det problem.

Generelt synes vi mænd måske, at vi er klogere, mens kvinder er mere fokuseret på at lære end på at forklare, hvor dygtige de er.

Jeg plejer at sige, at nogle har en lille forhindring, de skal over for at viske tavlen ren og modtage instruktion, mens andre har en bakke og andre igen et helt bjerg, som de skal overvinde først.

Teori og praksis

Selvfølgelig er der mange dygtige jagthunde instruktører. De har stort set altid selv veltrænede hunde, som de jager meget med, så det er altså ikke kun noget, de har læst, det er noget, de kan.

Nogle er kendt fra markprøvesporten og andre fra jagt, men fællestrækket er, at de selv kan træne hunde, som fungerer på jagt.

En meget stor forskel, der går igen alle steder, er, at de fleste instruktører aldrig tager en kursists hund og retter på den, så en bestemt øvelse kommer på plads.

Den dygtige instruktør tager hunden dels for at demonstrere i praksis, hvordan det skal gøres, og dels for at bane vejen for et godt resultat for hundeejeren.

Herefter får kursisten instruktion, og til sidst kobles det sammen, så kursisten kan få øvelsen til at virke med sin egen hund.

Her arbejdes der altså aktivt med kursistens forståelse og evne til at løse opgaven, men også aktivt med at træne på hunden.

Denne metode kræver en dygtig instruktør, men den er til gengæld mange gange mere effektiv.

Populært sagt er hundetræning ligesom to legoklodser, der passer sammen.

I hundetræning er det på samme måde, hvis det ene er gjort rigtigt, så lykkes det næste også.

Ikke alt, der skinner, er guld

I dag lever vi i et samfund, hvor alle kan udtrykke sig om alt.

Man behøver bare at se på Facebook.

Er der nogen, der stiller et spørgsmål om hunde, det kan være om sundhed, avl, træning eller jagt, så kommer der straks en strøm af besvarelser, som er fyldt med modsætninger og måske slet og ret uvidenhed.

Men spørgeren lader sig måske lede i en bestemt retning, og det kan meget vel være en forkert beslutning.

Jeg plejer at sige, at ingen vel er interesseret i at få virksomhedsrådgivning fra en person, der er gået konkurs flere gange.

Og det kan jo nemt overføres til hundetræning.

Så det gælder helt enkelt om at finde den rigtige rådgivning.

Og det er ikke nok at finde nogen, der siger de kan. Det er nødvendigt at finde nogen, der rent faktisk kan.

Og husk at tale med din hund.

